

Fællesskab som åndelig vane – at leve sammen
Bibelstudie til smågruppe
HCVP, maj 2026

Del livet og bed: Begynd med at dele dagen og hvilke bedeemner vi hver især har på hjerte.

Lidt historisk baggrund:

Apostlenes Gerninger begynder i dagene mellem Jesu himmelfart og pinse. Jesus er opstået, har undervist disciplene i 40 dage og bliver nu taget op til himlen. Disciplene står tilbage i en ventetid: Hvad nu? Hvordan lever man som Jesu folk uden fysisk at have ham hos sig?

Det er netop i denne overgangstid, at vi møder disciplene i fællesskab. De går ikke hver til sit. De bliver sammen, beder sammen og venter sammen. Her ser vi begyndelsen på det kristne fællesskab som en åndelig vane – ikke bare som et socialt tilbud, men som en måde at leve troen på.

Læs teksten højt: Apostlenes Gerninger 1,9-14

Kort bøn og stilhed: *Helligånd, vil du møde os og tale til os gennem disse ord. Amen.* Giv plads til stilhed.

Samtale om teksten:

1. Himmelfarten – tekstens kontekst

Jesu himmelfart kan virke mærkelig eller fjern for moderne mennesker. Men i Bibelen betyder himmelfarten ikke, at Jesus forlader verden. Den betyder, at Jesus bliver ophøjet til den plads han egentlig bør have. På tronen i evigheden – hvor han venter på at tiden er inde til at han vender tilbage som Herre og konge. Englene siger til disciplene, at Jesus en dag vil komme igen (v.11). Derfor bliver ventetiden ikke tom passivitet, men et liv i håb, bøn og fællesskab.

2. Det umage fællesskab – enhed i forskellighed

I vers 13-14 nævnes disciplene ved navn. Gruppen består af meget forskellige mennesker: fiskere, en tolder, mænd og kvinder, Jesu familie og andre disciple. De havde forskellig baggrund, temperament og historie. Alligevel var de samlet om Jesus. Kristent fællesskab bygger ikke først på kemi eller ens livssituation, men på et fælles centrum i Kristus.

Spørgsmål

1. Hvad lægger du mærke til ved den gruppe mennesker, der er samlet i teksten?
2. Hvorfor tror du, at Lukas nævner så mange forskellige personer?
3. Hvad gør kristent fællesskab anderledes end fællesskaber, der mest bygger på interesser eller livsfase?
4. Hvornår oplever du forskellighed som en styrke – og hvornår som en udfordring?
5. Hvordan kan vi blive bedre til at skabe plads til mennesker, der er anderledes end os selv?

3. Et fællesskab der plejer "plejer"

I vers 14 står der: *"da de var kommet ind i byen, gik de op i salen ovenpå, hvor de plejede at opholde sig"*.

Det beskriver ikke en spontan enkeltstående begivenhed, men en vane, et tegn på hverdagsfællesskab sammen, en fælles etableret kultur. Kristent fællesskab er noget, man prioriterer og øver sig i. Ikke kun når det passer ind i den øvrige kalender, men som en del af livet med Gud. I en kultur præget af travlhed, individualisme og konstant aktivitet udfordrer teksten os til at tænke over, hvad vi egentlig prioriterer.

Spørgsmål

1. Hvad betyder det for dig, at disciplene "holdt trofast sammen"?
2. Hvad gør det svært at prioritere fællesskab i vores tid?
3. Hvilke vaner former dit liv mest i dag?
4. Hvornår har du selv oplevet, at regelmæssigt fællesskab gjorde en forskel?
5. Hvad kunne det konkret betyde for os at "pleje plejer" i forhold til fællesskab?

4. Et trosstærkende og Jesuscentreret fællesskab

Disciplene var ikke bare sociale sammen, de havde et fælles fokus: *"de holdt alle i enighed fast ved bønner"*. Deres fællesskab havde et trosopbyggende fokus. Det som samlede dem var ikke kultur, socioøkonomisk enskab eller fælles historie. Kristent fællesskab handler både om at dele livet og om at søge Gud sammen. Vi har brug for begge dele: livsnært i hverdagen og et fælles fokus på Jesus.

Et kristent fællesskab bliver irrelevant, hvis det kun handler om praktiske ting og hygge. Men det bliver også irrelevant, hvis det kun handler om bibelviden uden ægte livsfællesskab.

Spørgsmål

1. Hvad fortæller teksten om disciplenes åndelige liv sammen?
2. Hvorfor tror du, at bøn blev så central i ventetiden?
3. Hvad sker der med et fællesskab, hvis Jesus ikke længere er centrum?
4. Hvordan kan vi hjælpe hinanden til tro, håb og efterfølgelse i hverdagen?
5. Hvordan kan et fællesskab både være livsnært og trosopbyggende?

5. Samtale om vores eget fællesskab

Brug tid på ærlig samtale om det fællesskab, I er en del af.

Samtaleforslag

- Er vores liv præget af tidspres og tempo på en måde, der skubber fællesskabet væk?
- Hvilke værdier fra kulturen omkring os påvirker vores prioriteringer mest?
- Oplever vi plads til forskellighed i vores fællesskab?
- Er vi tætte nok på hinandens liv til virkelig at kende hinanden?
- Mødes vi ofte nok til, at relationerne kan blive dybe?
- Har vores fællesskab mest fokus på hygge og praktiske ting – eller også på tro, bøn og åndeligt liv?
- Hvordan kan vi blive bedre til både at dele livet og søge Jesus sammen?
- Hvilket lille konkret skridt kunne vi tage som gruppe den næste måned?

Afslutning: Afslut gerne med at bede sammen.

Forslag:

- Bed for jeres fællesskab.
- Bed om større kærlighed og åbenhed.
- Bed om mod til at prioritere relationer.
- Bed om, at Jesus må være centrum.
- Bed for mennesker, der står udenfor fællesskab.